

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Strzelcach Opolskichw składzie:

Przewodniczący **SSR Piotr Stanisławiszyn**

Protokolant p.o.sekr.sąd.Karolina Szlucha

W obecności Prokuratora Prok. Rej. w Strzelcach Opolskich– Marii Kostrzewy-Jelonek

Po rozpoznaniu w dniach 04 kwietnia 2012 roku, 15 czerwca 2012r., 25 lipca 2012r., 03 października 2012r., 24 czerwca 2013r.,

sprawy **P. G./G./**

syna W. i M. z domu M.

urodz. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 17 października 2008r. do 24 października 2008roku, w P.nabył od C.V.i J. S.samochód marki L. (...)z przerobionym nr VIN (...)o wartości około 40 000 zł., o którym na podstawie towarzyszących mu okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 292 § 1 kk

I. na podstawie art. 66§1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne w stosunku do **P. G.**o czyn z art. 292 § 1 kk polegający na tym, że w dniu 17 października 2008r. w P.nabył od J. S.samochód marki L. (...)z przerobionym nr VIN (...)o wartości 40 000 (czterdziestu tysięcy) złotych, o którym na podstawie towarzyszących mu okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec **oskarżonego** świadczenie pieniężne w wysokości **500 (pięćset) złotych** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej i zobowiązuje do jego płatności w terminie **3 (trzech)** miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku,

III. na podstawie art. 230 § 2 kpk **zwrócić samochód** marki L. (...)z przerobionym nr VIN (...)wraz z kluczykiem i pilotem alarmu na rzecz podmiotu C.(...)Polska ul. (...), (...)-(...) J.upoważnionej przez spółkę z o.o. (...)M.G., upoważnionej z kolei przez firmę (...) SA, a pozostałe dowody rzeczowe w tym opisane w punktach 2-3, 5-7 na karcie 20 w punkcie 1 na karcie 30 oraz w punktach 1- 3 na karcie 45 pozostawić w aktach sprawy,

IV. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od **oskarżonego** na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w wysokości **90 (dziewięćdziesięciu)** złotych i wymierza opłatę w wysokości **80 (osiemdziesięciu)** złotych, a w pozostałym zakresie kosztami procesu **obciąży** Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 1309/11

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. G. planował zakup samochodu. W wyniku analizy ogłoszeń na stronach internetowych wstępnie zainteresowało go ogłoszenie dotyczące pojazdu marki L. (...) rok produkcji 2005, który był oferowany do sprzedaży w okolicach P.. Cena pojazdu ok. 42.500 PLN do negocjacji wydała mu się interesująca i postanowił udać się na miejsce celem oględzin pojazdu, wykonania jazdy próbnej, sprawdzenia stanu technicznego pojazdu, jego wyglądu. Wcześniej dzwonił na telefon i otrzymał informacje od kobiety, iż samochód jeszcze nie jest na terenie Polski. Po kilku dniach ta sama kobieta oddzwoniła, iż pojazd jest w Polsce i można przyjechać go pooglądać.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- zeznania świadka A. W., k. 149

Do P.P. G. udał się wraz ze swoim kolegą A. W., który miał być jako kierowca po ewentualnym zakupie. P. G. posiadał przy sobie gotówkę w kwocie 40.000 PLN. Po przybyciu na miejsce okazało się, że pojazd jest zaparkowany na prywatnej posesji a osoba, która z nim prowadziła rozmowy i przedstawiła się jako autorka ogłoszenia nazywała się J. S.. Nie prowadziła żadnej działalności gospodarczej np. w formie autokomisu czy też pośrednictwa w sprzedaży pojazdów. Na terenie jej posesji stało jeszcze kilka innych aut, które także były oferowane do sprzedaży, przynajmniej tak wynikało z wypowiedzi J. S.. Pojazdy te posiadały włoskie numery rejestracyjne. Pojazdy te oglądał A. W..

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- zeznania świadka A. W., k. 149

Po wskazaniu celu przybycia P. G. wraz ze swoim kolegą A. W. oglądali samochód L. (...), sprawdzili numery rejestracyjne, numery silnika, VIN oraz wykonali jazdę próbną. Nie dopytywali o szczegóły albowiem sprawdzili pojazd naocznie. Porównali dane z dokumentów w języku włoskim z numerami i danymi, jakie figurowały na pojeździe. Pojazd nie był zarejestrowany w Polsce. Posiadał włoskie numery rejestracyjne. W wyniku negocjacji udało się obniżyć cenę do 40.000 zł. J. S. nie konsultowała z nikim obniżenia ceny, decyzję w tym zakresie podjęła sama.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- zeznania świadka A. W., k. 149

Przy zawieraniu umowy J. S. wskazała, iż pojazd dostała od właścicielki M. I. obywatelki Włoch jako rozliczenie za pomoc w pracy gdy przebywała we Włoszech. Nie dysponowała jednak żadnymi dowodami na potwierdzenie tych twierdzeń, a P. G. ich nie żądał. Nie dysponowała także pełnomocnictwem albo upoważnieniem do działania w imieniu właścicielki pojazdu M. I.. W czasie rozmów i oględzin pojazdu przez P. G. oraz A. W. przebywał mężczyzna o ciemnej karnacji, który się nie odzywał i wyglądał na obcokrajowca, który nie rozumie języka polskiego.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- zeznania świadka A. W., k. 149
- kopia umowy, k. 33
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- kopia zaświadczenia o badaniu technicznym, k. 37
- kopia karty informacyjnej pojazdu, k. 163
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54
- opinia biegłego, k. 55-56, 62-63
- pismo przedstawiciela pokrzywdzonego, k. 65-70, 73- 80

P. G.nie dokonywał jakiegokolwiek sprawdzenia danych pojazdu w ramach baz danych czy to policji czy też u autoryzowanego dealera tej marki w Polsce. Nie weryfikował także autentyczności dokumentów oraz danych właścicielki pojazdu, nie dokonywał tłumaczenia przedłożonych mu dokumentów w języku włoskim. Nie czynił tego także jego kolega A. W.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- zeznania świadka A. W., k. 149
- kopia umowy, k. 33
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- oryginał dowodu rejestracyjnego, k. 231
- kopia zaświadczenia o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54

Umowa sprzedaży pojazdu L. (...) została podpisana przez P. G. i została sporządzona przez J. S. gdzie były wypełnione dane sprzedającej M. I. oraz jej podpis. Z treści umowy wynikało, iż do zawarcia umowy doszło we Włoszech w m. B., a cena nabycia została wyrażona w Euro w kwocie 10.000. Z dołączonego dokumentu certyfikatu własności wynika, iż pojazd został wyrejestrowany we Włoszech w dniu 09 października 2008 r. Po zawarciu umowy P. G. zapłacił gotówką 40.000 PLN do rąk J. S.. Nie żądał pokwitowania ani faktury VAT. P. G. otrzymał dwa oryginalne kluczyki, dowód rejestracyjny włoski, dwa certyfikaty własności o nr (...) oraz (...), kartę pojazdu oraz tablice rejestracyjne (...).

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k. 16, 17, 27, 57, 59
- zeznania świadka A. W., k. 149
- kopia umowy, k. 33
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36, 39
- oryginał dowodu rejestracyjnego, k. 231
- kopia zaświadczenia o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54

Po zakupie pojazdu P. G. nie dokonywał dodatkowych czynności celem zweryfikowania pochodzenia oraz potwierdzenia danych zawartych w umowie. Dokonał zlecenia dokonania czynności (...) biuro (...) w K. oraz tłumaczenia na język polski otrzymanych dokumentów. Dokonano w imieniu P. G. zgłoszenia transakcji na druku VAT 25 oraz opłacono podatek akcyzowy w wysokości 1.105 zł w UC w O..

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k. 16, 17, 27, 57, 59
- zeznania świadka A. W., k. 149
- kopia umowy, k. 33
- kopia wniosku, k. 31
- kopia decyzji, k. 31b, 32
- protokół sprawdzenia, k. 24-25
- dokument potwierdzający zapłatę akcyzy, k. 34
- zaświadczenie VAT 25, k. 35

- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- oryginał dowodu rejestracyjnego, k. 231
- kopia zaświadczenia o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54
- zeznania S. G., k. 180
- zeznania K. W., k. 205 -206
- zeznania A. S., k. 206
- tłumaczenie certyfikatu własności, k. 217-222

W dniu 21.10.2008 r. P. G.dokonał obowiązkowego przeglądu pojazdu w (...)w K.. Następnie w dniu 24 października 2008 r. P. G.dokonał zgłoszenia pojazdu do rejestracji w Starostwie w K.. Dokumenty, które P. G.przedstawił do rejestracji w Polsce pojazdu L. (...)tj. włoski certyfikat własności (...)nr blankietu (...)jest sfalszowany, a nadto blankiet ten został skradziony wraz z 446.000 innych blankietów w dniu 24.10.2007 r. i urzędowo anulowany. Nadto włoski dowód rejestracyjny o nr (...)nr blankietu (...)jest oryginalny został jednak uzyskany po dokonaniu fałszywego zawiadomienia o jego utraceniu i nadto posiada poprawioną ostatnią cyfrę blankietu „6”. P. G.nie okazał w Starostwie Powiatowym drugiego certyfikatu własności o nr (...), który posiadał w domu.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59,194-195
- zeznania świadka A. W., k. 149
- kopia umowy, k. 33
- kopia wniosku, k. 31
- kopia decyzji, k. 31b, 32
- protokół sprawdzenia, k. 24-25
- kopia umowy, k. 33
- dokument potwierdzające zapłatę akcyzy, k. 34
- zaświadczenie VAT 25, k. 35
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- oryginał dowodu rejestracyjnego, k. 231

- kopia zaświadczenia o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54
- opinia biegłego, k. 55-56, 62-63
- pismo przedstawiciela pokrzywdzonego, k. 65-70, 73- 80
- wydruk włoskiego systemu bazy dokumentów i pojazdów utraconych, k.195

P. G.po zakupie pojazdu L. (...)użytkował go udając się nim m.in. do Włoch na wczasy z rodziną. Nie dokonał sprawdzenia pojazdu u dealera marki L. (...)w Polsce. Nie weryfikował także w żaden sposób danych pojazdu /np. numeru VIN, certyfikatów własności, numeru silnika/ albo danych osoby, która mu pojazd sprzedała. O pochodzeniu pojazdu marki L. (...)z przestępstwa dowiedział się od organów ścigania w toku podejmowanych czynności w 2010 r.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k.148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- zeznania S. G., k. 180

Ustalenie pierwotnego numeru VIN pojazdu L. (...), który nabył P. G.nie było możliwe na podstawie danych zawartych w oznaczeniu pojazdu. Na podstawie numeru silnika ujawniono prawdziwy VIN pojazdu, w którym ten silnik był zamontowany VIN (...). Pojazd o tym numerze silnika i numerze rejestracyjnym (...)wedle danych uzyskanych od producenta został skradziony w miejscowości F.Via M. L.nr 194 w okresie 18 – 19.01.2007 r. na szkodę A. P.reprezentowanym przez (...) S.A.i widnieje jako poszukiwany w strefie S.na wniosek strony włoskiej. Pojazd ten był objęty ubezpieczeniem przez firmę (...) SAreprezentowanej w Polsce przez C.(...)Polska w J.. Pokrzywdzonemu wypłacono odszkodowanie w wysokości 20.315 Euro.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59, 194-195
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- oryginał dowodu rejestracyjnego, k. 231
- kopia zaświadczenie o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41

- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54
- opinia biegłego, k. 55-56, 62-63
- pismo przedstawiciela pokrzywdzonego, k. 65-70, 73- 80
- wydruk włoskiego systemu bazy dokumentów i pojazdów utraconych, k.195

Pojazd, który nabył P. G. został skradziony na terenie Republiki Włoch i następnie po zmianie numerów identyfikacyjnych w tym VIN został mu nadany nowy nr VIN dopasowany do dokumentów urzędowych skradzionych na terenie Włoch w postaci dowodów rejestracyjnych oraz certyfikatów własności. Pojazd ów został zarejestrowany w dniu 05.12.2007 r. we Włoszech na podstawie tychże dokumentów. Pojazd nabyty przez P. G. o polskim nr rej. (...) (...) oznaczony dokumentem w postaci numeru nr VIN (...) został umieszczony w bazie danych UE jako poszukiwany w strefie S. na wniosek strony włoskiej w dniu 17.11.2008 r. Baza ta jest ogólnie dostępna. Ustalono że pojazd o numerze VIN (...) został dwukrotnie zarejestrowany we Włoszech. Pierwszy pojazd został zarejestrowany na M. I. o nr rej. (...) i znajduje się we Włoszech. Drugi pojazd o tym samym numerze VIN został zarejestrowany we Włoszech na osobę M. P. o nr rej. (...) na podstawie dowodu własności (...) i jest to pojazd nabyty przez P. G. o pierwotnym numerze VIN (...)

dowód:

- wyjaśnienia P. G., k. 148-149
- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59, 194-195
- zeznania świadka A. W., k. 57-58
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- oryginał dowodu rejestracyjnego, k. 231
- kopia zaświadczenie o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54
- opinia biegłego, k. 55-56, 62-63
- pismo przedstawiciela pokrzywdzonego, k. 65-70, 73- 80
- wydruk włoskiego systemu bazy dokumentów i pojazdów utraconych, k.195

Umieszczenie numeru VIN (...) w pojeździe nabytym przez P. G. na komorze silnika było na miejscu niestosowanym przez producenta i nie jest pierwotnym oznakowaniem tego pojazdu. Po usunięciu powłoki lakierniczej i warstw kitu szpachlowego stwierdzono istnienie na polu numerowym niewidocznych jeszcze dwóch innych oznakowań tej samej treści VIN (...). Oznakowanie poniżej zastanego zostało umieszczone w prawidłowym miejscu /stosowanym przez producenta/ ale z widocznymi śladami wielokrotnego niestarannego frezowania. Nadto stwierdzono ślady nadtapiania tej powierzchni świadczące o usunięciu wcześniejszego oznakowania. Także trzecie oznakowanie umiejscowione najniżej było na miejscu niestosowanym przez producenta i nie jest pierwotnym oznakowaniem tego pojazdu. Jednocześnie numer identyfikacji silnika nie nosił cech ingerencji w jego oryginalność.

dowód:

- notatka urzędowa, k.16,17,27,57,59
- kopia włoskiego dowodu rejestracyjnego wraz z tłumaczeniem, k. 36,39
- kopia zaświadczenie o badaniu technicznym, k. 37
- kopia dokumentu identyfikacji pojazdu, k. 38
- kopia certyfikatu własności, k. 40
- pismo KWP R., k. 41
- protokół oględzin pojazdu, k. 53-54
- opinia biegłego, k. 55-56, 62-63
- pismo przedstawiciela pokrzywdzonego, k. 65-70, 73- 80

Pojazd nabyty przez P. G.o polskim nr rej. (...)(...)oznaczony nr VIN (...)wraz z dokumentami i kluczami został zabezpieczony przez KPP w K.w związku z prowadzonym postępowaniem przez Prok. (...). w P.. Zabezpieczono także włoskie tablice rejestracyjne (...).

dowód:

- notatka urzędowa, k.16,17
- protokół zatrzymania k. 18-20,28-30,43-45

P. G.nigdy nie występował do J. S.na drogę sądową celem odzyskania pieniędzy za wady prawne pojazdu, który od niej nabył.

dowód:

- wyjaśnienia P. G., 148-149

Słuchany w toku postępowania przygotowawczego P. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Podkreślił, iż nigdy jego zamiarem nie było nabycie pojazdu, który pochodziłby z przestępstwa. Wyjaśnił, iż skoro pojazd był na publicznym ogłoszeniu, jego cena nie odbiegała od cen rynkowych, a dokumenty wraz z kompletem kluczyków były autentyczne, zatem nie było żadnych podstaw, aby kwestionować oraz podejrzewać jakiegokolwiek nieprawidłowości w związku z pojazdem oraz umową, która go dotyczyła. W dniu zakupu nic nie budziło jego zastrzeżeń ani wątpliwości. Sprawdził standardowo numery silnika oraz nr VIN i wszystko się zgadzało.

Podkreślił, iż cały czas od momentu nabycia pojazdu poprzez jego rejestrację w Polsce oraz uregulowanie zobowiązań o charakterze publicznoprawnym nawet przez chwilę nie przypuszczał że pojazd, który nabył pochodzi z kradzieży. Najlepszym potwierdzeniem jego słów jak wskazał było to, iż tym pojazdem udał się do Włoch, a gdyby wiedział, jaki jest jego status prawny nigdy by się tam z tym pojazdem nie wybierał.

Słuchany w toku rozprawy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podkreślił, iż jest ofiarą świetnie zorganizowanej siatki przestępczej, która poprzez kradzieży blankietów i certyfikatów posiadała dokumenty oryginalne i w zasadzie nie był w stanie nawet przy dochowaniu należytej ostrożności do wychwycenia niuansów, które pozwoliłyby na zdemaskowanie faktycznych okoliczności dysponowania autem przez J. S. wcześniej będącym przedmiotem przestępstwa.

- wyjaśnienia P. G., k. 86, 148-149

P. G. ma 45 lat, jest żonaty posiada jedno dziecko. Ma wykształcenie wyższe. Pracuje jako pracownik samorządowy z wynagrodzeniem (...)zł. Nie był karany sądownie.

/dowód:

- informacje o oskarżonym, k. 148
- karta karna, k. 87,305

Sąd zważył, co następuje

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że oskarżony jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu, choć zgromadzony materiał dowodowy pozwolił zdaniem Sądu na zmianę opisu czynu w zakresie osoby, od której nabył przedmiotowy pojazd oraz doprecyzowanie, kiedy doszło do jego nabycia.

Na wstępie należy także zdaniem Sądu przyjąć założenie, iż okoliczności dotyczące samej transakcji nabycia pojazdu nie są sporne i zostały w pełni potwierdzone przez oskarżonego, który co istotne współpracował z Sądem i przytaczał okoliczności oraz warunki, w jakich dokonywano poszczególnych działań i które nie zostały zanegowane przez żaden inny dowód. Było to istotne wobec braku możliwości przesłuchania C.V./osadzony we Włoszech do innej sprawy/ oraz J. S./próba podjęta w drodze pomocy prawnej ale świadek odmówił zeznań z uwagi na fakt bycia oskarżoną w innej sprawie/.

Po „oczyszczeniu przedpola dla dalszych rozważań” trzeba stwierdzić iż sam problem natury prawno karnej ogniskował się w niniejszej sprawie wokół zagadnienia czy to zachowanie i okoliczności oraz warunki, w jakich doszło do nabycia tego konkretnego pojazdu, w tych konkretnych okolicznościach, a zwłaszcza zaniechania ze strony P. G. przy tej transakcji są elementami, które tak jak przyjął Sąd wypełniają znamiona przedmiotowe i podmiotowe przestępstwa z art. 292 kk czy też są elementami przemawiającymi za jego niewinnością.

Zdaniem Sądu, wniosek przyjęty jako podstawa rozstrzygnięcia płynie przede wszystkim z całokształtu okoliczności ustalonych przez Sąd, a zwłaszcza wyjaśnień oskarżonego, zeznań A. W. oraz dodatkowych świadków, których przesłuchanie dopuścił Sąd tj. K. W. z biura (...) czy też A. S. z (...) w K.. Zwłaszcza przesłuchania osób postronnych potwierdzają okoliczności wskazane przez oskarżonego, iż nie podejrzewał aby samochód który nabył mógł pochodzić z przestępstwa, a jednocześnie potwierdzają że wykonanie podstawowych czynności sprawdzających pojazd było wystarczające do tego aby zweryfikować legalność tej transakcji oraz pochodzenie pojazdu. Nie mniej jednak w tym miejscu trzeba zaznaczyć, iż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego opierały się jedynie na wybiórczych faktach wyjętych z całokształtu zaniechań i działań, których nie podejmował oskarżony, a zdaniem Sądu winien i mógł podjąć / o czym szerzej w dalszej części uzasadnienia/.

Dopełnieniem tego zgromadzonego materiału dowodowego były dokumenty jakie zostały zatrzymane u oskarżonego a dotyczące przedmiotowego pojazdu i związanych z jego nabyciem jak certyfikaty własności, dowód rejestracyjny, umowa, dokumentacje dotyczące zgłoszenia pojazdu do UC oraz Starostwa wreszcie dokumenty związane z badaniami technicznymi.

Kolejna grupa dowodów która potwierdza niesporne okoliczności to sam pojazd L. (...) oraz jego wygląd oraz oznakowanie, które zostało zweryfikowane przez opinię biegłego, protokół oględzin a także dokumenty zgromadzone w toku niniejszego postępowania a dotyczące tegoż samego pojazdu jednakże pod innym numerem VIN i numerami rejestracyjnymi.

Wreszcie nie bez znaczenia są ustalenia dotyczące pochodzenia i okoliczności w jakich doszło do kradzieży tegoż pojazdu we Włoszech co zostało ustalone przez organy ścigania w toku postępowania przygotowawczego. Zwłaszcza informacje o tym od kiedy pojazd był poszukiwany w ramach układu z Schengen czy też fakt możliwości weryfikacji

druku certyfikatu własności zdaniem Sądu rzucają nowe światło na ocenę działań i możliwości jakie posiadał oskarżony celem weryfikacji pochodzenia pojazdu i jego legalności.

Dokonując w pierwszej kolejności oceny wyjaśnień oskarżonego należy podnieść iż przyznał że na miejscu dokonał podstawowych czynności tj. sprawdzenie dokumentów pojazdu, nr VIN, nr silnika itp. Wskazał iż z dokumentacji wynikało że pojazd który mu zaoferowano ma legalne pochodzenie i nie miał podstaw do tego by sądzić inaczej. Zdaniem Sądu jednak pozostałe dowody jakie w niniejszej sprawie zostały przeprowadzone i nie zanegowane przez oskarżonego wskazują jednak na coś zupełnie innego, a więc na minimalizm w zakresie działań które podjął oskarżony przy nabywaniu pojazdu jednocześnie pozostawiając szeroki margines do zaistnienia takich skutków jakim jest wydane rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie. Co więcej w swoich wyjaśnieniach wskazał iż te „minimalne” czynności wręcz go utwierdziły w przekonaniu, iż cała transakcja jest prawidłowa, a okoliczności nie pozostawiały cienia wątpliwości co do samego pojazdu oraz warunków jego nabycia. W szczególności dotyczyło to oryginalnych dokumentów wraz z pieczętkami, kompletu kluczyków, zgodności dokumentacji z pojazdem itd.

Nie mniej całokształt materiału dowodowego i jego analiza doprowadziła Sąd do zgoła odmiennych ocen i wniosków niż wskazywał to oskarżony i w efekcie zdaniem Sądu pozwoliło to nie tylko zanegować wersję i ocenę podnoszone przez oskarżonego, ale wykazać te okoliczności i argumenty które legły u podstaw jego odpowiedzialności karnej.

Po pierwsze należy wskazać iż oskarżony w żaden sposób nie zareagował na treść umowy, tłumacząc to poniekąd standardami i praktykami przy tego rodzaju transakcjach. Warto wskazać i uwypuklić iż z treści umowy wynikało iż doszło do jej zawarcia we Włoszech z osobą M.I., której oskarżony nie widział na oczy i nie jest w stanie powiedzieć czy taka osoba o takich danych osobowych faktycznie istnieje. Oskarżony nie weryfikuje tej istotnej kwestii nie docieka, nie prosi o pełnomocnictwo, zaświadczenie cokolwiek co dawałoby szanse na uznanie i przyjęcie iż J. S. działa w imieniu i na rzecz tej osoby albo też jest w stanie wykazać swoją legitymację do dysponowaniem tym konkretnym samochodem. J. S. nie ma takiego dokumentu, a oskarżony go nie żąda i równie dobrze w treści umowy w miejsce M.I. mógł być wpisany każdy.

Po drugie oskarżony nie weryfikuje danych M. I. bazując i ograniczając się jedynie do tego co jest w umowie i dokumentach i na co wskazuje J. S..

Po trzecie nie budzi zdziwienia oskarżonego ani cienia refleksji, wersja o otrzymaniu pojazdu jako rozliczenia za prace we Włoszech i dysponowanie pojazdem jaką przedstawia J. S. mimo iż w ogóle nie przystaje do okoliczności w jakich dochodzi do nabycia pojazdu. Prywatny dom, rodzinna atmosfera a co sam zauważył oskarżony i świadek A. W. wokół jest kilka pojazdów na włoskich numerach rejestracyjnych, których ilość oraz oferta wskazują na handlowy charakter działalności J. S.. Mało tego J. S. oficjalnie potwierdza „tak to są pojazdy do sprzedania”. Mimo to oskarżony nie żąda od sprzedającej choćby informacji o zakresie i formie prowadzonej działalności gospodarczej mimo, iż ilość samochodów wskazuje na działalność quasi „autokomisu” czy też wskazuje na charakter zarobkowy.

Po czwarte w czasie negocjacji J. S. nie weryfikuje ani nie uzgadnia z z nikim zmiany ceny w stosunku do pierwotnie wynikającej z oferty, mimo iż to nie ona jest stroną umowy.

Po piąte oskarżony nie weryfikuje ani nie prostuje elementów umowy jak miejsce oraz kwota nabycia /10.000 Euro/ mimo iż jak sam przyznał zapłacił 40.000 PLN. Dodatkowo pieniądze zapłacił do rąk osoby która w ogóle nie wykazała żadnej legitymacji, upoważnienia do odbioru gotówki /nomen omen w walucie polskiej/.

Po szóste cena pojazdu wbrew temu co twierdzi oskarżony odbiegała od wartości rynkowej i to w znaczący sposób. Dość wskazać, iż w momencie kradzieży /styczeń 2007/ zakład ubezpieczeń wypłacił z ubezpieczenia odszkodowanie w wysokości 20.300 Euro. Niemożliwym jest aby w przeciągu blisko 2 lat auto tej klasy straciło na wartości 50% bo przecież oskarżony zapłacił za nie cenę stanowiącą równowartość 10.000 Euro. Mając na uwadze stan techniczny pojazdu oraz jego cenę katalogową a także wiek /nieco ponad 3 lata/ cena ta nie była atrakcyjna ale zdaniem Sądu nieprawdopodobnie atrakcyjna i nie licująca z cenami jakie wówczas funkcjonowały na rynku w zakresie tych

pojazdów. Innymi słowy nawet gdyby przyjmując stawki amortyzacyjne /20% na pojazdy mechaniczne rocznie/ to i tak cena zapłacona przez oskarżonego była rażąco niska i odbiegająca od cen na rynku.

Po siódme nie można nie zauważyć, iż o ile oskarżony nie był w stanie zweryfikować pierwotnego numeru VIN pojazdu /nadtopienie i frezowanie/ to podjęcie podstawowych czynności pozwoliłyby na ustalenie że przedmiotowy pojazd nie jest autentyczny z danymi zawartymi w dokumentach. Zdaniem Sądu przede wszystkim oskarżony nie sprawdził i nie porównał numeru silnika i nr VIN nie tyle w bazie danych organów ścigania /trafnie podnosi obrona iż dopiero 17.11.2008 r. ten pojazd o takim VIN pojawił się jako poszukiwany i utracony / ile u najbliższego dealera tej marki w R./ok. 80 km czas 1,5 h/. Gdyby to uczynił od razu na jaw wyszłaby niesporna „nieścisłość” iż nr silnika nie współgra z nr VIN tego konkretnego pojazdu. Nadto oskarżony nie weryfikuje dokumentów jakie otrzymał od J. S., a przecież już gołym okiem widać, iż ostatnia cyfra włoskiego dowodu rejestracyjnego nosi ślady przerabiania /Sąd w tym celu zażądał oryginału dowodu z akt głównych, vide k. 231/. Nadto nie mogła uciec uwadze Sądu okoliczność iż oskarżony otrzymał dwa certyfikaty własności z których jeden został anulowany i akurat ta okoliczność mogła być w każdej chwili zweryfikowana poprzez organy ścigania gdyby do nich się o taką weryfikację oskarżony zwrócił. Dodatkowo oskarżony nie zna języka włoskiego więc do końca nie wie jakie dokumenty i jakiej treści otrzymał.

Po ósme kolejnym argumentem przemawiającym w świetle zgromadzonego materiału dowodowego na niekorzyść oskarżonego są wnioski jakie wskazał biegły w opinii podkreślając iż nr VIN na pokrywie silnika nie jest umieszczony w miejscu gdzie czyni to producent. Potwierdza to zatem hipotezę Sądu iż krótki przegląd a nawet wizyta u dealera tej marki w nieodległym R. wykluczałyby legalność pochodzenia pojazdu w sposób niebudzący wątpliwości i pozwoliłaby na uniknięcie odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Powyższe argumenty jakie wynikają z przeprowadzonych dowodów czy to polskich czy też uzyskanych od strony włoskich wykluczają aby zachowanie oskarżonego było irrelevantne z punktu widzenia prawa karnego. Wręcz przeciwnie te mocne obiektywnie stwierdzalne i weryfikowalne dowody przesadzają o winie i sprawstwie oskarżonego w zakresie czynu z art. 292 kk.

Jednocześnie w tym miejscu nie sposób odmówić racji niektórym argumentom czy też faktom jakie przytaczał oskarżony, ale już na wstępie zdaniem Sądu pozwalają one zastosować w przedmiotowej sprawie jedynie po pierwsze konstrukcję paserstwa nieumyślnego o jakim stanowi art. 292 kk oraz po drugie skorzystać z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego. Tym samym nie dają one podstaw zdaniem Sądu do jego uniewinnienia.

Trafnie wskazuje oskarżony iż dokumenty pojazdu były oryginalne z pieczętkami i podpisami, co było efektem tego iż druki te uległy kradzieży w puli 446000innych blankietów na terenie Włoch i urzędowo zostały anulowane. Nie neguje Sąd także faktu, iż kluczyki do pojazdu były oryginalne. Ale te argumenty są już zdaniem Sądu nieprzekonywujące w zakresie przerobionego dokumentu dowodu rejestracyjnego oraz dysponowania dwoma certyfikatami własności. Także metoda przypisania przedmiotowemu pojazdowi nr VIN innego pojazdu tej samej marki i tego samego modelu na nazwisko M.I./tzw. metoda na kłona/ mogłaby być uznana za okoliczności wyłączające winę i sprawstwo oskarżonego. I pewnie tak by się stało gdyby oskarżony podjął choć minimalne jakiegokolwiek kroki celem zweryfikowania danych pojazdu /dealer, policja, Internet/ oraz dotyczące właścicielki pojazdu /kopia dokumentu tożsamości, pełnomocnictwo/ a czego co jest bezsporne nie uczynił i czego nie negował. A przecież wizyta u dealera tej marki natychmiast wykazałaby dwa fakty: pierwszy dotyczący niezgodności nr VIN i silnika pojazdu oraz drugi nieprawidłowe nieznanne w tej marce umieszczenia nr VIN na pokrywie silnika. W tym miejscu nie sposób także nie zwrócić uwagi, iż pierwotny nr VIN został kompletnie unicestwiony, ale zdaniem Sądu i tak nie zmienia to faktu, iż nowy nr VIN był w miejscu niestosowanym przez producenta i co w efekcie było dość łatwe i proste do weryfikacji. Kolejnym twierdzeniem, iż które przemawiało zdaniem Sądu za przyjęciem konstrukcji paserstwa nieumyślnego było to, iż żaden z organów w Polsce /UC, Starostwo oraz OSKP/ nie kwestionował autentyczności dokumentów które przedstawiał oskarżony, a dodatkowo sam oskarżony tym pojazdem poruszał się w przekonaniu iż nie ma żadnych obaw co do jego pochodzenia oraz sposobu nabycia.

Resumując zestawienie tych dowodów oraz ich ocena w trybie art. 7 kpk zarówno wskazywanych przez oskarżonego na poparcie tezy o niewinności jak i odmiennych a ustalonych przez Sąd nie pozwala na przyjęcie wersji oskarżonego w zakresie tego, iż uczynił wszystko co można było w danych okolicznościach aby nabywając ów pojazd nie popełnić przestępstwa. Wręcz przeciwnie ilość oraz rodzaj czynności jakie wykonałby przeciętny nabywca pojazdu przemawiały za tym aby w tym zakresie oskarżony poniósł odpowiedzialność karną. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nastąpiła zbyt duża kumulacja i niepewnych i dwuznacznych okoliczności które nie zweryfikowane w żaden, co jeszcze raz warto podkreślić, najmniej sposób nie pozwalają na uznanie oskarżonego za niewinnego, a wręcz przeciwnie pozytywnie weryfikują ustalenia i zapatrywania oskarżyciela publicznego.

Dopełnieniem dowodów była karta karna oraz informacje o oskarżonym.

W świetle powyższych ustaleń faktycznych znajdujących oparcie w dowodach w ocenie Sądu oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 292§1 kk, co do elementów strony przedmiotowej jak i podmiotowej w zakresie i opisie przyjętym przez Sąd. Bez wątplenia skala zaniechań i braku zdrowego rozsądku ze strony oskarżonego jako kupującego, a konkretnie brak w zasadzie jakiegokolwiek formy czy też prób sprawdzenia pojazdu oraz osób które są po stronie sprzedającej powinny zdaniem Sądu u osoby pokroju oskarżonego wytworzyć wyobrażenie, iż nie jest to transakcja do której należy podejść zupełnie bezkrytycznie. Z drugiej strony działania podejmowane przez J. S. w ramach zorganizowanej grupy tj. jak działanie na „zasadzie klona”, użycie autentycznych druków wcześniej skradzionych we Włoszech itp. są elementami które pozwalają na przyjęcie w ramach znamion podmiotowych i przedmiotowych czynu z art. 292§1 kk, a nie np. paserstwa umyślnego o jakim stanowi art. 291 kk. Warto wskazać iż do znamion należy takie zachowanie bądź działania albo zaniechanie które powoduje iż sprawca na podstawie towarzyszących mu okoliczności w tym konkretnym momencie powinien i mógł przypuszczać. W ocenie Sądu P. G. spełnił te warunki zawarte w koniunkcji art. 292 kk albowiem powinien przy takiej kumulacji niepełnych danych, nieweryfikowalnych okoliczności oraz nieznamionowości podjąć dodatkowe kroki celem ich weryfikacji, a czego nie uczynił. Jednocześnie mógł przypuszczać na skutek tych wszystkich okoliczności że nabywany pojazd pochodzi z przestępstwa, a dodatkowo takie zaniechania jakie zaprezentował dają szansę na legalizację „owoców przestępstw”. Zdaniem Sądu normatywny wzorzec zachowania w tej konkretnej sytuacji dokonałby dodatkowych czynności celem weryfikacji danych pojazdu oraz zbywcy nie wykluczając J. S. która co ciekawe w ogóle nie figurowała w jakichkolwiek dokumentach którymi dysponowała. Innymi słowy oskarżony nabywając pojazd od osoby której nie widział, za cenę która wyraźnie odbiera od cen rynkowych na podstawie umowy nie odzwierciedlającej rzeczywistości, bez dodatkowych sprawdzeń nr VIN i danych pojazdu oraz dokumentów nie może liczyć na ochronę prawną i ochronę przed dyspozycją normy art. 292 kk. Uznany bowiem będzie zdaniem Sądu za osobę która nie tylko wypełniła znamiona przedmiotowe czynu paserstwa nieumyślnego, ale także znamiona podmiotowe. Nie ulega bowiem wątpliwości i Sąd tego także nie neguje iż oskarżony nie chciał nabyć samochodu pochodzącego z przestępstwa, ale uczynił to nie zachowując ostrożności i staranności w tym konkretnych okolicznościach danej transakcji sprzedaży. Stąd też trafnie oskarżyciel publiczny przyjął czyn stypizowany w art. 292 kk odnośnie oskarżonego nie znajdując podstaw do braku jego winy i sprawstwa.

Reasumując należy podkreślić, iż wszystkie przeprowadzone dowody, jak również ocena zachowania oskarżonego pod kątem strony podmiotowej i przedmiotowej przestępstwa z art. 292§1 kk pozwalają na stwierdzenie, iż jest on winny popełnienia zarzucanego mu czynu a społeczna szkodliwość czynu jest większa aniżeli znikoma

Mając powyższe na uwadze podejmując rozstrzygnięcie w zakresie kary i orzeczonych środków karnych Sąd miał na względzie wszystkie te okoliczności, o jakich stanowi dyspozycja art. 53 kk a w szczególności wymierzając ją w ustawowych granicach baczył jednocześnie by nie przekraczała stopnia społecznej szkodliwości oraz brał pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które winny być osiągnięte w stosunku do skazanego. Nie bez znaczenia są także wskazane w tym przepisie potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Nadto istotnym elementem, który Sąd wziął pod uwagę przy wymiarze rodzaju i wysokości kary jest kwalifikacja prawna czynu oraz obecny status zawodowy oskarżonego /pracownika samorządowy/ oraz fakt iż oskarżony w zasadzie od kilku lat stracił władztwo nad przedmiotowym pojazdem.

Mając na uwadze wytyczne ustawodawcy, a także dokonane oceny zgromadzonego materiału dowodowego właśnie w oparciu o te kryteria Sąd doszedł do przekonania, iż adekwatnym będzie do wagi przestępstwa zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania na minimalny ustawowo określony okres 1 roku. Takie stanowisko Sądu znalazło oparcie przede wszystkim w okolicznościach, w jakich doszło do popełnienia przestępstwa w czasokresie przyjętym przez Sąd, ale nade wszystko, iż oskarżony popełnił czynu nieumyślny, jednorazowo nie będąc wcześniej karanym sędownie i szeroko przedstawiał poszczególne okoliczności tej konkretnej transakcji. Nie bez znaczenia był także sposób działania J. S..

Sąd uznał, iż orzeczenie dodatkowych obowiązków dla oskarżonego w postaci świadczenia pieniężnego jest koniecznym dopełnieniem kary i odczuwalnym skutkiem dla oskarżonego.

Z racji zgromadzenia w sprawie dowodów rzeczowych Sąd dokonał rozstrzygnięcia w tym zakresie wskazując jednocześnie iż firma (...)ul. (...), (...)-(...) J.upoważniona przez spółkę z o.o. (...)M.G., upoważnionej z kolei przez firmę (...) SA, która dokonała wypłaty odszkodowania jest legitymowana do przejęcia składnika mienia w postaci samochodu oraz kluczyków.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł o dane osobowe i sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, a uwzględniając je uznał w oparciu o wyżej wskazane wywody i motywy, iż są one wystarczające, aby obciążyć nimi oskarżonego w znacznej części, a zwłaszcza tymi elementami, które Sąd był w stanie przypisać oskarżonemu, w pozostałym zaś zakresie kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.